

וישקה — קצין התרבות שכבש בשעתו „בטעות“ את אילת מקבל את פניו של יאשא חפץ (מימין).

ליביצע

מאת שליחנו המיוחד בנו רותנברג

הוא, שלום. אני אנגן לכם פרלוד של באך, ואני מקוה שתהיו שבעים ואם גם לא תהיו שבעי רצון מבחירה זו. בכל זאת אנגן... כך עצמו יאשא חפץ בפני קהל השומעים באילת. קהל שק כאלה מאות איש שבאו מכל קצות הארץ, כמעט כולם חילים באלה שבאו יום לפני כן, ולנו על חוף אילת, ולעומת היו כשהגיעו... רק אחרי הקונצרט בגלל עיכובים בדרך, או סת בגלל שק ממתולה עד אילת.

סכנת נפש — לכנור

בוקר עמד יאשא על הבמה. נכון יותר: הוא רקד על הבמה לבדוק את יציבותה. חיל ההנדסה הקים במה מקרש ויאשא מודאג שמא יקרה משהו שלא מן התוכנית. יאשא על כך שייסתם הריץ ברוחב כשני סנטימטרים ליד לבמה, עלה חיוך קל על שפתיו של הקצין האחראי למבצע ואומר לו: „מילא, אם אני אפול, זה לא יהיה גורם כל כך כבד...“ וסיכל את ידיו כאילו מחזיק תינוק בידיו, אג-עם-ה-...
ליבו לראות את הפסנתר, חדר גדול וריק, על הרצפה מברשות של צצע חבלים וסתם לכלוך, ובאמצע החדר עומד לו פסנתר. על כפ פנים ציחו החיצונית היתה דומה לפסנתר. אמנם חסרות היו הרבליים

מועצה בפסנתר

המשך בעמוד 14

המרחה — יאשה חפץ (מרכיב משקפי שמש) והפסנתרן ביי (חובש כרטי שחור).

וניהר... פיהם, במטקסים, במכוניות ובגי'פים, מכל ישובי הנגב, מכל קצווי הארץ, מאר"שבע ומרחובות, מעפוליה ומצפת, הן וממסודה, קולו אשו, כדוגמתו עוד לא האין לצולו של ב

